

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17

гр. С., 03.06.2025 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на трети юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20256000600015 по описа за 2025 година

образувано по протест на С.та военноокръжна прокуратура и въззивна жалба от частните обвинители А. Димитров Р. и Д. С. Р. против присъда рег. № 1/18.03.2025 година по нохд № 43/2025 година на Военен съд – С..

ПР.зводството е по реда на чл. 327 от НПК.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – С. е признал подсъдимия редник Х. Б. Х. от военно фоР.ование0 - К. ЕГН ***** за невинен в това, че:

1. на 15.11.2023 г., около 11.00 часа в село Д., област С. се закарнил с убийство на А. Д. Р. от град С. и това закарване би могло да възбуди основателен страх у пострадалия за осъществяването му и го е оправдал по обвинението по чл. 144 ал. 3 т. 1, вр. ал. 1 от НК.
2. на 15.11.2023 г., около 11.00 часа в село Д., област С. се закарнил с убийство на Д. С. Р. от град С. и това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му и го е оправдал по обвинението по чл. 144 ал. 3 т. 1, вр. ал. 1 от НК.

Съдът се е пР.знесъл по веществените доказателства и разноските по делото.

В протеста се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата и за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването ѝ. Оспорва се изводът на съда, че не е доказано авторството на деянието. Посочва се, че към доказателствата по делото са приобщени DVD – записващо устройство, в което се съхраняват записи от видеокамери,

позиционирани в различни точки на имота, в който са извършени инкриминираните деяния. На записите се вижда, че наблюдаваното лице дъР. предмет със сребрист цвят, насочен към земята. Наблюдаваното лице се е насочило към затревената площ на имота. Облеклото му, съгласно твърденията на двамата пострадали свидетели, съответствало на техните показания – синьо светло гоР.ще със сив на цвят спортен панталон. На следващо място на направените снимки с мобилен телефон от пострадалия А. Х. се наблюдава лице в затревената площ на имота, което с дясната си ръка дъР. предмет с дължина приблизително колкото дланта му и с метален блясък, като във видимата част до дланта е уширен, след това променя формата си в тънка част, насочен към земята. На трето място по делото е приобщен като доказателство и револвер марка „Х.“, модел „...0“ рег. №0..006..... Видно било, че револверът, в това число дулото, петлето и барабанът са никелирани. Тези безпоР. обстоятелства изцяло подкрепяли показанията на пострадалите свидетели, че подсъдимият редник Х. Х. им е отправил вербални заплахи: „Ще Ви избия“, „Ще Ви избия всичките-ще Ви застрелям“, които са от категорията да възбудят основателен страх у пострадалите за осъществяването им. Обясненията на подсъдимия, че излязъл на двора с пистолет, за да се предпази при евентуално нападение от страна на роднините си А. и Д. Р., както и че не го е насочвал и не им е отправял заплахи за убийство не кореспондират с обективните находки по делото. Подсъдимият като военнослужещ отлично знаел, че оръжие се носи скрито. Ако е бил заплашен от пострадалите е имал обективна възможност да се заключи в имота и да сигнализира органите на реда. Искане се отмяна на оправдателната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден по предявените му две обвинения по чл. 144 ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 1 от НК.

В допълнителната жалба от поверениците на частните обвинители се сочат напълно идентични доводи като тези във въззивния протест. По нататък се сочи, че основният съд анализирал бегло представените доказателства, досежно собствеността на недвижимия имот и не отдал особено внимание на конфликта между семействата на Е. А. и М. Р., който е първоизточник на напрежение между подсъдимия и пострадалите. При обсъждане на фактическата обстановка съдът коментирал факта, че подсъдимият на процесната дата и място е наблюдавал действията на роднините си чрез камерите за видеонаблюдение. Поставя се въпросът, дали е имало съгласие от страна на семейството на М. Р. да бъдат наблюдавани и снимани. Неправилно бил изводът на съда за наличието на две групи гласни доказателства, очертаващи две различни веР. по главния факт на процеса. Соци се довод, че показанията на свидетелите К. и ст. лейт. Т. имат отношение само относно характеристикните данни за личността на дееца и понеже те не са очевидци на инцидента, не касаят факта на престъплението. Оспорват се твърденията на подсъдимия, че от страх и с цел евентуална самозащита бил взел със себе си личното оръжие и излязъл извън къщата, държейки го зад гърба си като житейски нелогични. Причина за излизането на двора била една преместена от Д. Р. щайга на пътека в двора. Напълно нелогично било, заради

преместването на една шайга в двора подсъдимият да излезе с пистолет. Житейски нелогично било още, докато А. Р. снима с телефона си, подсъдимият да стои в статично положение на тялото си и в секундите, които изискват А. Р. да извади телефона си и да започне да снима, подсъдимият да е стоял в една позиция на тялото си, съответно насочвайки пистолета си към пострадалите лица. По нататък се оспорва изводът на съда, че никъде няма кадър от наличните по делото снимки и записи, на който подсъдимият да е заснет с насочено напред оръжие. От разпита на експерта от видео-техническата експертиза се установява, че подсъдимият насочва оръжие към пострадалите. Оспорва се изводът на съда и че психическото и физическото състояние на пострадалия Д. Р. не позволявали правилно да възприема фактите и да дава достоверни обяснения за тях. Съдът не е взел предвид и не е отчел, че изводът на експертите от съдебно психиатричната и психологична експертиза, че констатираното състояние на Д. Р., съответно влошаването му, се дължи на състояние на конфликт, стрес, субективна нагласа към факти и лица и че несъмнено афективната стресова ситуация при събитието е оказала влияние върху възприятията. Това обаче не означава, че този свидетел не може да възприема правилно фактите и събитията и да дава достоверни обяснения за тях. Относно анализа на показанията на А. Р., съдът неправилно е достигнал до извода, че показанията му не кореспондират с обясненията на подсъдимия, понеже бил заинтересован от изхода на делото. На това основание би трябвало и показанията на майката на подсъдимия да не бъдат кредитирани. Уклончивото възприятие на съда било напълно погрешно, тъй като давал различна тежест на еднакви доказателства. Още повече, че майката на подсъдимия не била очевидец на случилото се. Изцяло погрешен е изводът на съда, че показанията на А. Р. са колебливи и вътрешно противоречиви, както по отношение на възникването на инцидента, така и на неговото развитие. Според жалбоподателя те са житейски логични и са нормално следствие от преживения стрес и емоционалността му като пострадало лице. Оспорва се приетото от съда обстоятелство, че подсъдимият е бил провокиран от пострадалия Д. Р..

Не са направени искания за събирането на нови доказателства и не се налага събирането на такива.

Предвид горното и на основания чл. 327 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДОПУСКА събирането на нови доказателства по делото.

НАСРОЧВА разглеждането на делото за 23 юни 2025 година от 10.00 часа в град С., СЪДЕБНА ПАЛАТА на булевард „Витоша“ № 2, партер, зала № 4, за която дата да се призоват страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____